

ՀՀ-ՈՒՄ ՆԵՐԴՐՈՂՆԵՐԻ ՎԱՐՔԱԳԾԻ ՄՈԴԵԼԱՎՈՐՈՒՄԸ ՆԵՐԴՐՈՒՄՆԵՐԻ ԿԱՆԽԱՏԵՍՄԱՆ ՆՊԱՏԱԿՈՎ

Տնտեսական հետազոտությունների վարչություն Կարեն Դավթյան

ՆԵՐԱԾՈՒԹՅՈՒՆ

Ներդրումների ուսումնասիրման անհրաժեշտությունը պայմանավորված է մի քանի կարևորագույն հանգամանքներով: Նախ, ներդրումը կապիտալի հավաքագրման միջոցով տնտեսական աճն ապահովող գլխավոր գործոններից է: Ներդրումները նաև ՀՆԱ-ի ամենափոփոխուն բաղադրիչն են, ուստի և կարող են մեծ ազդեցություն ունենալ համախառն պահանջարկի տատանումների վրա:

Այս աշխատանքի նպատակն է՝ տնտեսաչափական (էկոնոմետրիկ) արդյունքների միջոցով ստանալ ներդրողների վարքագիծը բնութագրող գործոնների քանակական հիմնավորումը ՀՀ տնտեսության համար, որը կարող է օգտակար լինել ՀՀ ԿԲ-ում համախառն պահանջարկի գնահատման գործընթացում և կիրառվել դրամավարկային քաղաքականության որոշումների կայացման ժամանակ:

Ներդրողների վարքագծի մեկնաբանման ներկայացված տեսական դրույթները տեղայնացնելով՝ կարելի է ՀՀ համար իրականացնել տնտեսաչափական վերլուծություն՝ գնահատելով ռեգրեսիոն հավասարումը: Ստացված վերջնական արդյունքներն օգտագործվում են անցած ժամանակաշրջանում ներդրողների վարքագծի վերլուծության և որոշակի եզրակացություններ կատարելու համար:

Առաջին բաժնում ներկայացված են ներդրողների վարքագծի մոդելավորման տեսական դրույթները: Երկրորդ բաժնում կատարված է ՀՀ-ում մասնավոր ներդրումների փորձառական (էմպիրիկ) վերլուծություն, որը ներառում է մոդելում ընդգրկված փոփոխականների կոնկրետ նկարագրերն ու հենց այդ համախառն ընտրության պատճառները, կիրառված տնտեսաչափական մեթոդաբանությունը և գնահատված ռեգրեսիոն հավասարումն ու դրա հետ կապված վիճակագրական թեստերը: Վերջին բաժնում ամփոփվում են փորձառական արդյունքներն ու արվում համապատասխան եզրակացություններ:

1. ՆԵՐԴՐՈՒՄՆԵՐԻ ՄՈԴԵԼԱՎՈՐՄԱՆ ՏԵՍԱԿԱՆ ՄՈՏԵՑՈՒՄՆԵՐ

1.1. Դասական մոտեցում

Ներդրումների պարզագույն տեսական մոդելը կապված է շահույթի մաքսիմալացման խնդրի հետ¹: Դիտարկենք մի ֆիրմա, որը կարող է կապիտալ վարձակալել r_k գնով: Ֆիրմայի շահույթը կբնութագրվի հետևյալ ձևով՝ $\pi(K, X_1, X_2, \dots, X_n) - r_k K$, որտեղ K -ն կապիտալի այն քանակությունն է, որը վարձակալում է ֆիրման, իսկ X -երը համարվում են տրված գործոններ: Ենթադրվում է, որ $\pi_k > 0$ և $\pi_{kk} < 0$, որտեղ ներքևի ցուցիչները նշանակում են մասնակի ածանցյալներ:

Շահույթը մաքսիմալացնող K -ի ընտրության առաջին կարգի պայմանը հետևյալն է՝

$$\pi_k(K, X_1, X_2, \dots, X_n) = r_k$$

¹ Ներդրումներին վերաբերող տեսական մասի հիմնական աղբյուրը՝ Romer, D., "Advanced Macroeconomics", Second edition, 2001, chapter 8:

Այսպիսով, ֆիրման կապիտալը վարձակալում է մինչև այն պահը, երբ շահույթի սահմանային արդյունքը հավասարվում է իր վարձակալման գնին:

Հավասարումից հետևում է, որ ֆիրմային անհրաժեշտ կապիտալի պաշարը կարող է դիտվել որպես ֆունկցիա՝ կախված r_k - ից և X - երից: Այս պայմանը ածանցելով՝ կարելի է գտնել արտաձին փոփոխականներից մեկի ազդեցությունը կապիտալի անհրաժեշտ պաշարի վրա: Մասնավորապես՝ այս մոտեցմամբ հնարավոր է ցույց տալ, որ K - ն բացասական կախում ունի r_k -ից:

Վարձակալվող գումարից բացի, ֆիրման ունի նաև սեփական կապիտալ: Այս դեպքում առաջանում է r_k -ին համարժեք մեծության որոշման հարցը, որն էլ կոչվում է կապիտալի օգտագործման ծախս:

Կապիտալի օգտագործման ծախսը որոշելու համար պետք է դիտարկել մի ֆիրմա, որն ունի կապիտալի մեկ միավոր: Ենթադրվում է, որ t պահին կապիտալի իրական շուկայական գինը $p_k(t)$ է, և քննարկվում է կապիտալը վաճառել կամ օգտագործել երկընտրանքը: Սեփական կապիտալը ֆիրմայի համար առաջացնում է երեք տեսակի ծախս: Նախ՝ ֆիրման հրաժարվում է այն տոկոսից, որը կստանար, եթե վաճառեր (ներդնել) կապիտալը $r(t)$ իրական տոկոսադրույքով: Միավոր ժամանակում ֆիրմայի իրական ծախսը կլինի՝ $r(t) p_k(t)$: Երկրորդ, կապիտալը մաշվում է՝ միավոր ժամանակում առաջացնելով $\delta p_k(t)$ ծախս, որտեղ δ -ն ամորտիզացիայի գործակիցն է: Եվ երրորդ՝ կապիտալի գինը կարող է փոփոխվել: Դա ավելացնում է կապիտալի օգտագործման ծախսը, եթե գինը նվազում է (քանի որ ֆիրման ավելի քիչ ձեռք կբերի, եթե ցանկանա վաճառել կապիտալը) և նվազեցնում ծախսը, եթե գինը աճում է: Միավոր ժամանակում ծախսը կազմում է $\dot{p}_k(t)$: Միավորելով այս երեք բաղադրիչները՝ կստացվի կապիտալի օգտագործման իրական ծախսը.

$$r_k(t) = r(t) p_k(t) + \delta p_k(t) - \dot{p}_k(t):$$

Կապիտալի օգտագործման ծախսը որոշելիս կարելի է հաշվի առնել նաև հարկերը, ամորտիզացիոն զեղչերը և շատ այլ գործոններ:

Ներդրումների այս պարզագույն մոդելն ունի որոշ թերություններ: Նախ՝ այն ենթադրում է ներդրումների շատ մեծ (անվերջ) փոփոխություններ՝ պայմանավորված արտաձին պարամետրերի փոփոխություններով, ինչը ներդրումների սահմանափակ լինելու պարագայում հնարավոր չէ: Մյուս թերությունը՝ լրացուցիչ ցուցանիշների նկատմամբ մոդելի ոչ ճկունությունն է: Օրինակ՝ մոդելը չի գործի, եթե ներդրումների նկատմամբ հարկային քաղաքականության փոփոխություններից ֆիրմաների վարքագծի կախվածությունը որոշելու նպատակով մոդելին փորձենք ավելացնել հարկային գործոնը: Բացի այդ, մոդելը հաշվի չի առնում սպասումների ներգործությունը ներդրումների վրա: Սակայն հայտնի է, որ ներդրումների վերաբերյալ որոշումներ կայացնելիս պահանջարկի և ծախսերի սպասումները էական դեր ունեն: Ֆիրմաներն ընդլայնում են իրենց կապիտալի պաշարները, երբ ակնկալում են վաճառքի ծավալների աճ ու ծախսերի նվազում, իսկ հակառակ պարագայում կրճատում են կապիտալի ծավալները:

Այսպիսով, անհրաժեշտ է ձևափոխել մոդելը, որպեսզի հնարավոր լինի ստանալ ներդրումային որոշումների կայացման գոնե մոտավոր պատկերը: Մոտեցումները մի քանիսն են: Մոդելում կարելի է ներառել կապիտալի պաշարի փոփոխման ներքին և արտաքին ծախսերը (Մուսսա՝ 1977), որոնք հետագա շարադրանքում կօգտագործվեն նաև ճշգրտման ծախսեր (adjustment costs) եզրով: Ըստ մեկ այլ մոտեցման՝ պետք է ավելի հանգամանորեն ուսումնասիրել ներդրումներ կատարելու համար միջոցների ձևավորման աղբյուրները, ինչպես նաև հետազոտել ֆինանսական շուկաների իրավիճակը:

1.2. Ճշգրտման ծախսերով ներդրումների մոդել

Որոշակիության նկատառումով ենթադրենք, որ փոփոխման ծախսերը ներքին են, քանի որ մոդելը համանման ձևով կարելի է վերափոխել նաև ճշգրտման արտաքին ծախսերի համար: Այս մոդելը հայտնի է որպես ներդրումների q տեսություն:

Մոդելը ներկայացնելուց առաջ նախ նշենք անհրաժեշտ ենթադրությունների համախումբը: Դիտարկվում են N համանման ֆիրմաներ: t պահին յուրաքանչյուր ֆիրմայի իրական շահույթը, անտեսելով ձեռքբերման և տեղաբաշխման ցանկացած ծախս, համամասնական է իր կապիտալի պաշարին՝ $k(t)$, և նվազող՝ կախված արդյունաբերության ճյուղերի համընդհանուր կապիտալի պաշարից՝ $K(t)$: Այսպիսով կունենանք՝ $\pi(K(t))k(t)$, որտեղ՝ $\pi'(\bullet) < 0$:

Մոդելի գլխավոր ենթադրությունն այն է, որ ֆիրմաներն իրենց պաշարները փոփոխելիս ծախսեր են կրում: Համարվում է, որ ճշգրտման ծախսերը ֆիրմայի կապիտալի պաշարի փոփոխությունից՝ $\dot{k}$ -ից կախված ուռուցիկ ֆունկցիա է: Մասնավորապես ճշգրտման ծախսերը՝ $C(\dot{k})$, բավարարում են հետևյալ պայմաններին՝ $C(0) = 0$, $C'(0) = 0$ և $C''(\bullet) > 0$: Այս պայմանները նշանակում են, որ ֆիրմայի համար ծախսատար է կապիտալի պաշարները ավելացնելը կամ նվազեցնելը, և որ ճշգրտման սահմանային ծախսերը աճում են փոփոխությունների ծավալին զուգահեռ:

Ենթադրվում է, որ կապիտալ ապրանքների գները հաստատուն են և հավասար մեկի: Վերջապես, պարզության համար ենթադրվում է նաև, որ ամորտիզացիայի գործակիցը զրո է, այսինքն՝ $\dot{k}(t) = I(t)$, որտեղ I –ն ֆիրմայի ներդրումներն են:

Այս ենթադրություններից կհետևի, որ ժամանակի որևէ պահի ֆիրմայի շահույթը կկազմի $\pi(K)k - I - C(I)$: Ֆիրման մաքսիմալացնում է իր շահույթի ներկա արժեքը.

$$\Pi = \int_{t=0}^{\infty} e^{-rt} [\pi(K(t))k(t) - I(t) - C(I(t))] dt,$$

որտեղ պարզության համար ենթադրվում է, որ իրական տոկոսադրույքը հաստատուն է: Յուրաքանչյուր ֆիրմա արդյունաբերության ճյուղերի համընդհանուր կապիտալը (K) ընդունում է որպես տրված և ընտրում ներդրումների այնպիսի մակարդակ, որը ժամանակի ընթացքում Π -ին առավելագույն արժեք է հաղորդում:

Այս խնդիրը կարելի է դիտարկել ինչպես անընդհատ, այնպես էլ դիսկրետ ժամանակահատվածների համար: Հաշվի առնելով, որ այս երկու դեպքերում էլ ստացվում են համարժեք պայմաններ, և որ անընդհատ ժամանակահատվածի համար դեպքն առավել ընդհանուր և իրատեսական է, ստորև կներկայացվի միայն դա:

Այսպիսով՝ ֆիրմայի խնդիրը անընդհատ ժամանակահատվածում Π նպատակային ֆունկցիայի մաքսիմալացումն է: Խնդրի լուծման համար առաջին քայլը ընթացիկ արժեքով Համիլտոնյան ֆունկցիայի կազմումն է.

$$H(k(t), I(t)) = \pi(K(t))k(t) - I(t) - C(I(t)) + q(t)I(t),$$

որտեղ բոլոր մեծությունները արդեն ներկայացվել են, բացի q -ից՝ կապիտալի արժեքից (մանրամասն կներկայացվի ստորև):

Օպտիմալության առաջին կարգի անհրաժեշտ պայմաններից մեկը կլինի այն, որ ժամանակի յուրաքանչյուր պահին Համիլտոնյան ֆունկցիայի ածանցյալն ըստ I -ի հավասար լինի զրոյի: Ուստի կստացվի, որ.

$$1 + C'(I(t)) = q(t):$$

Երկրորդ պայմանը նույնպես ստացվում է օպտիմալության առաջին կարգի անհրաժեշտ պայմաններից, երբ Համիլտոնյան ֆունկցիայի ածանցյալն ըստ k -ի հավասարեցվում է զրոյի: Այս դեպքում ստացվում է հետևյալ արտահայտությունը.

$$\pi(K(t)) = rq(t) - \dot{q}(t):$$

Իսկ վերջինը կոչվում է տրանսվերսալության (transversality) պայման և ձևակերպվում հետևյալ կերպ.

$$\lim_{t \rightarrow \infty} e^{-rt} q(t)k(t) = 0:$$

Այս պայմանը ենթադրում է, որ մինչև զրոյական պահը զեղչված ֆիրմայի կապիտալի արժեքը պետք է ձգտի զրոյի: Այս երեք պայմանները միասին բնութագրում են ֆիրմայի վարվելակերպը:

1.3. Տրոփմի q

q -ն ամփոփում է այն ամբողջ տեղեկատվությունը, որն անհրաժեշտ է ֆիրմաներին ներդրումների վերաբերյալ որոշումներ կայացնելիս: q -ն ցույց է տալիս, թե կապիտալի լրացուցիչ մեկ միավորը ինչպես է ազդում շահույթի ներկա արժեքի վրա: Այսպիսով՝ ֆիրման կցանկանա ընդլայնել իր կապիտալի պաշարները, եթե q -ն բարձր է և կրճատել դրանք՝ հակառակ դեպքում: Ուստի այդ որոշումը կայացնելու համար ֆիրման կարիք չունի ապագայի վերաբերյալ իմանալ ավելին քան այն, ինչ ամփոփված է q -ի մեջ:

Գ-ն ունի բնական տնտեսագիտական մեկնաբանություն: Եթե ֆիրմայի կապիտալի պաշարի մեկ միավոր աճը q -ով ավելացնում է շահույթի ներկա արժեքը, ապա q -ով մեծանում է նաև ֆիրմայի արժեքը: Այսինքն՝ q -ն մեկ միավոր կապիտալի շուկայական արժեքն է: Այստեղից հետևում է, որ ֆիրման ավելացնում է իր կապիտալի պաշարը, եթե կապիտալի շուկայական արժեքը գերազանցում է դրա ձեռքբերման ծախսը և նվազեցնում՝ հակառակ դեպքում:

Քանի որ ենթադրվել է, որ կապիտալի գնման գինը հավասար է մեկի, ուստի q -ն կարելի է դիտարկել նաև որպես մեկ միավոր կապիտալի շուկայական արժեքի և իր վերականգնման ծախսի հարաբերություն: Կապիտալի շուկայական արժեքի հարաբերությունը դրա վերականգնման ծախսին հայտնի է որպես Տոբինի q^2 : 1960-ական թվականներին Ջեյմս Տոբինը առաջ քաշեց այն դրույթը, որ ներդրումները պետք է կախված լինեն միայն q -ից: Ընդ որում, եթե այն մեծ լինի մեկից, ապա ֆիրմաների համար ավելի օպտիմալ կլինի ներդրումներ կատարել, քանի որ այդպիսով կմեծացնեն ֆիրմայի արժեքը: Իսկ եթե q -ն փոքր լինի մեկից, ներդրում կատարելը կնվազեցնի ֆիրմայի արժեքը, հետևաբար օպտիմալ կլինի կրճատել ներդրումները: Վերջապես, այն ծայրահեղ դեպքում, երբ q -ն հավասար լինի մեկի, ֆիրման շահագրգիռ չի լինի ո՛չ ավելացնելու, ո՛չ էլ նվազեցնելու իր կապիտալի պաշարը:

Ըստ ճշգրտման ծախսերով մոդելի՝ ներդրում կատարելու համար կարևոր է սահմանային q -ն՝ լրացուցիչ մեկ միավոր կապիտալի շուկայական արժեքի հարաբերությունը տեղաբաշխման ծախսին: Սահմանային q -ն հավանաբար ավելի դժվար է չափել, քան միջին q -ն՝ ֆիրմայի ընդհանուր արժեքի հարաբերությունը իր ամբողջ կապիտալի պաշարի տեղաբաշխման ծախսերին: Այսինքն՝ Տոբինի դատողությունները հիմնված են հենց միջին q -ի վրա: Այսպիսով՝ հետաքրքիր է իմանալ, թե սահմանային և միջին q -երի միջև ինչ հարաբերակցություն գոյություն ունի: Հնարավոր է ցույց տալ, որ այս մոդելում սահմանային q -ն ավելի փոքր է, քան միջին q -ն: Իսկ ահա Հայաշին ապացուցել է, որ սահմանային և միջին q -երն իրար հավասար են, երբ ներդրումների ծախսերի ֆունկցիային բնորոշ է կայուն հատույց մասշտաբից հատկություն:

1.4. Մոդելի վերլուծությունից բխող հետևություններ

Այս մոդելի գրաֆիկական մանրամասն վերլուծությունը շարադրված է Դ. Ռոմերի գրքում (2001, էջ 377-390): Ստորև կներկայացվեն այդ վերլուծությունից բխող կարևոր հետևությունները: Առաջին հերթին մոդելից հետևում է, որ կա q -ի այնպիսի մի արժեք, երբ K -ն և q -ն զուգամիտում են մի հավասարակշիռ կետի, որտեղ նրանք հաստատում են: Հավասարակշիռ կետը հաստատվում է K աբսցիսով և q օրդինատով երկչափ դեկարտյան տարածությունում, որտեղ հատվում են $\dot{K} = 0$ և $\dot{q} = 0$ ուղիղները: Ընդ որում, երկարաժամկետ հավասարակշիռ կետը հաստատվում է, երբ $q = 1$: Մնացած բոլոր հետևությունները նույնպես ստացվում են այս գրաֆիկների և դրանց տեղաշարժերի վերլուծությունների արդյունքում: Մասնավորապես՝ ստորև կներկայացվեն թողարկման, տոկոսադրույքի և հարկային քաղաքականության փոփոխությունների ազդեցությունները ներդրումների վրա:

Ենթադրենք՝ արտադրությունը գտնվում է հավասարակշիռ վիճակում և դիտարկվում է համախառն թողարկման անսպասելի կայուն ավելացում, որի արդյունքում արդյունաբերական արտադրանքների նկատմամբ պահանջարկն աճում է: Քանի որ կապիտալի պաշարը չի կարող միանգամից ճշգրտվել, արդյունաբերությունում գոյություն ունեցող կապիտալը ռենտա է բերում, և հետևաբար նրա շուկայական արժեքը աճում է: Կապիտալի ավելի բարձր շուկայական արժեքը ներդրումներ է ներգրավում, ուստի և կապիտալի պաշարը սկսում է մեծանալ: Արդյունաբերական թողարկման աճի արդյունքում նվազում է արտադրանքի հարաբերական գինը, որն էլ իր հերթին հանգեցնում է շահույթի և կապիտալի արժեքի անկման: Այս գործընթացը շարունակվում է մինչև այն պահը, երբ կապիտալի արժեքը հավասարվում է մեկի, որի դեպքում արդեն խթաններ չկան հետագա ներդրումներ կատարելու համար: Այսպիսով՝ թողարկման անսպասելի կայուն աճը հանգեցնում է ներդրումների ժամանակավոր ավելացման և կապիտալի համախառն մեծության՝ ավելի մեծ պաշարով նոր հավասարակշիռ վիճակի: Ի տարբերություն սրան՝ թողարկման ժամանակավոր ավելացման դեպքում ներդրումներն աճում են ավելի քիչ չափով, ինչպես նաև նոր հավասարակշիռ վիճակը հաստատվում է սկզբնական կետում:

Տոկոսադրույքի փոփոխությունների ազդեցությունը ներդրումների վրա համանման է թողարկման համար վերը ներկայացված վերլուծություններին: Մասնավորապես, օրինակ՝ տոկոսադրույքի կայուն

² q -տեսության առաջին վերլուծությունը հրապարակվել է՝ J. Tobin, "A General Equilibrium Approach to Monetary Theory", *Journal of Money, Credit and Banking*, February 1969 աշխատությունում: Այլ հետազոտողներ, մասնավորապես՝ Ֆունիո Հայաշին և Լորենս Սամբերց, զարգացրեցին q -տեսությունը:

նվազումը ներդրումների ժամանակավոր մեծ հոսք է առաջացնում, և արտադրության նոր հավասարակշիռ վիճակը բնութագրվում է ավելի մեծ կապիտալի պաշարով:

Ներդրումային ժամանակավոր հարկային վարկը հաճախ առաջարկվում է որպես համախառն պահանջարկի խթանման միջոց՝ տնտեսական անկումների ընթացքում: Դա բացատրվում է հետևյալ հանգամանքով. երբ հայտնի է, որ ներդրումային հարկային վարկը ժամանակավոր բնույթ է կրելու, դա խթանում է ֆիրմաներին ներդրումներ կատարել այդ ժամանակահատվածում: Այս փաստը կարելի է ցույց տալ վերը ներկայացված մոդելի միջոցով: Պարզության համար ենթադրենք, որ ներդրումային հարկային վարկը ֆիրմայի համար կիրառվում է որպես կապիտալի զննան զնի θ մասի ուղղակի հաշվանցում (rebate): Երբ կա այս տիպի վարկ, ֆիրման ներդրումներ է կատարում մինչև այն պահը, երբ կապիտալի արժեքը հաշվանցման մեծության հետ միասին գերազանցում են կապիտալի ծախսը: Այս դեպքում ընթացիկ ներդրումների համար ստացված առաջին կարգի անհրաժեշտ պայմանը կընդունի հետևյալ տեսքը.

$$q(t) + \theta(t) = 1 + C'(I(t)),$$

որտեղ $\theta(t)$ -ն t ժամանակահատվածի վարկն է: Այստեղից կհետևի, որ կապիտալի պաշարը հաստատուն է, երբ $q + \theta = 1$, ինչի արդյունքում էլ ներդրումային հարկային վարկի պայմաններում առաջացած ներդրումների աճը հանգեցնում է նոր հավասարակշիռ կետի, որտեղ $q = 1 - \theta$:

Երկրների կառավարությունները հակված են կիրառելու ներդրումային հարկային վարկը, երբ տնտեսությունն անկում է ապրում, ներդրումների նկատմամբ պահանջարկը ցածր է: Հետազոտությունները ցույց են տալիս, որ նման հարկային քաղաքականությունից հետո կապիտալ ապրանքների զներն աճում են, ինչը վկայում է ներդրումների նկատմամբ պահանջարկի ավելացման մասին:

1.5. Ճշգրտման ծախսերի վերաբերյալ որոշ մոտեցումներ

Ճշգրտման ծախսերի համար կատարված նախապայմաններից մի փոքր շեղվելով՝ կարելի է կառուցել ավելի իրական պատկեր: Մասնավորապես՝ ենթադրվում է, որ ֆիրմաների համար ավելի ծախսատար է իրենց կապիտալի պաշարները կրճատելը, քան ավելացնելը: Ճշգրտման ծախսերի ասիմետրիկությունը կնշանակի, որ ներդրումներն ինչ-որ չափով անդարձելի են (irreversible), քանի որ հեշտ է դրանք ավելացնել, քան կրճատել:

Իրականում կարելի է ճշգրտման ծախսերի վերաբերյալ կատարել նաև լրացուցիչ ընդհանրացումներ: Օրինակ, ինչպես առաջին մեկ միավոր ներդրում կատարելու, այնպես էլ կրճատելու սահմանային ծախսը կարող է բավականաչափ մեծ լինել (այնպես, որ $C(\dot{k})$ դիֆերենցելի չէ $\dot{k} = 0$ կետում): Այս դեպքում կան մեկի շուրջը q -ի մի շարք արժեքներ, որոնց համար ֆիրման իր կապիտալի պաշարը թողնում է անփոփոխ: Ֆիրման ավելացնում է իր կապիտալը միայն այն դեպքում, երբ q -ն բավականին մեծ է մեկից և նվազեցնում՝ հակառակ պարագայում (Աբել և Էբերլի, 1994): Բացի այդ, կարող է գոյություն ունենալ հաստատագրված ծախս՝ ցանկացած ոչ զրոյական քանակությամբ ներդրում կատարելու համար: Այդպիսի հաստատագրված ծախսը ավելացնում է q -ի այն արժեքները, որոնց համար ֆիրման իր կապիտալի պաշարը թողնում է անփոփոխ: Այս դեպքում ֆիրման ժամանակի մեծ մասում ընդհանրապես ներդրում չի կատարում, բայց երբեմն ներդրում է մեծ, որոշակի մեծություն:

1.6. Ֆինանսական շուկաների անկատարությունը

Երբ ֆիրմաները և ներդրողները հավասարապես լավ տեղեկացված են՝ ֆինանսական շուկաներն արդյունավետ են գործում: Ներդրումները զնահատվում են իրենց սպասվող շահութաբերությամբ և ռիսկայնությամբ, ինչի արդյունքում էլ ձեռնարկվում են, եթե դրանց արժեքը գերազանցում է անհրաժեշտ կապիտալի ձեռքբերման և տեղաբաշխման ծախսերը: Սրանք ենթադրություններ են, որոնք մինչ այժմ ընկած էին վերը ներկայացված վերլուծության հիմքում: Մասնավորապես ենթադրվել է, որ ֆիրմաները ներդրումներ են կատարում, երբ մեծացնում են շահույթի ներկա արժեքը, որը զնահատվում էր՝ օգտագործելով տնտեսությունում առկա միջին տոկոսադրույքը: Այդպիսով՝ անուղղակիորեն ենթադրվում էր, որ ֆիրմաներն այդ տոկոսադրույքով կարող են վարկ վերցնել:

Սակայն գործնականում ֆիրմաները շատ ավելի լավ են տեղեկացված իրենց ներդրումային նախագծերի վերաբերյալ, քան հավանական արտաքին ներդրողները: Արտաքին ֆինանսավորումը, վերջին հաշվով, պետք է կատարվի անհատների կողմից: Վերջիններս էլ, սովորաբար, քիչ են առնչվում ֆիր-

մայի և նրա գործունեության հետ: Այս պատճառով այնպիսի հաստատություններ, ինչպիսիք են բանկերը, փոխառու ֆոնդերը, պարտատոմսերի վարկանշման գործակալությունները, որոնք տեղեկատվություն են ձեռքբերում և փոխանցում, կարևոր դեր են խաղում ֆինանսական շուկաներում: Բայց անգամ նրանք շատ ավելի քիչ են տեղեկացված, քան ֆիրմաները, որտեղ ներդրված են միջոցները: Բացի այդ, ներդրողների և ֆիրմաների միջև գոյություն ունեցող միջնորդների առկայությունը կնշանակի, որ կա ասիմետրիկ տեղեկատվության երկու մակարդակ. ֆիրմաների ու միջնորդների միջև և վերջիններիս ու անհատների միջև (Ռայմոնդ՝ 1984):

Ասիմետրիկ տեղեկատվությունը միջնորդի խնդիրներ (agency problems) է ստեղծում ներդրողների և ֆիրմաների միջև: Բացի այդ, ասիմետրիկ տեղեկատվությունը կարող է հանգեցնել ներդրողների ծախսերի ավելացմանը՝ կապված ֆիրմայի ակտիվների մոնիտորինգի հետ, ինչն էլ, այլ հավասար պայմաններում, պատճառ կդառնա ներդրումների կրճատման: Հարկ է նշել նաև, որ ասիմետրիկ տեղեկատվության պայմաններում ներդրումները կախված են լինում ոչ միայն տոկոսադրույքից և շահութաբերությունից, այլ նաև այնպիսի գործոններից, ինչպիսիք են ձեռնարկությունը ստուգելու ներդրողների կարողությունը և ֆիրմաների՝ իրենց ներդրումները ֆինանսավորելու ունակությունը:

Այն փաստը, որ ֆիրմայի մոնիտորինգի համար կատարվող ծախսերի ավելացումը հանգեցնում է ներդրումների կրճատմանը, կարևորում է ֆինանսական համակարգի դերը ներդրումների համար: Այսպես. միջնորդի ծախսերի (agency costs) գոյությունը հանգեցնում է այն բանին, որ ֆինանսական համակարգի արդյունավետությունը տեղեկատվության մշակման և փոխառուների մոնիտորինգի բնագավառում դառնում է ներդրումների կատարման գլխավոր գործոններից մեկը:

1.7. Դրամական հոսք և ներդրումներ

Ըստ ֆինանսական շուկայի անկատարության տեսությունների՝ ներքին ֆինանսավորումն ավելի ծախսատար է, քան արտաքինը: Հետևաբար՝ ավելի մեծ շահույթ ունեցող ձեռնարկությունները, տրված տոկոսադրույքի դեպքում, ավելի շատ ներդրումներ կկատարեն:

Այս պնդումը ստուգելու համար կարելի է պարզապես կառուցել ռեգրեսիա՝ ներդրումները կախվածության մեջ դնելով կապիտալի ծախսից և դրամական հոսքից (cash flow), որտեղ վերջինս ընթացիկ հասույթի և ծախսերի ու հարկերի տարբերությունն է: Այսպիսի ռեգրեսիայում փոփոխականները կարող են լինել ինչպես տարածական տվյալներ, այնպես էլ՝ ժամանակային շարքեր: Ցանկացած դեպքում էլ ներդրումների և դրամական հոսքի միջև նկատելի է ուժեղ կապ:

Այնուամենայնիվ, այս արդյունքի հետ կապված որոշ խնդիր գոյություն ունի: Ռեգրեսիայում ներառված չէ կապիտալի ապագա շահութաբերությունն արտահայտող անկախ փոփոխական, և դրամական հոսքը հավանաբար կոռելացված է դրա հետ: Օրինակ, ինչպես արդեն նշվել է, թողարկման մեծացումից հետո ավելացված ներդրումներն անմիջապես չէ, որ կրճատվում են: Պատճառն այն չէ, որ ավելի բարձր ընթացիկ թողարկումը կրճատում է ֆիրմայի՝ արտաքին ֆինանսավորմանը դիմելու պահանջը, այլ այն, որ թողարկման հետագա աճը վկայում է կապիտալի ավելի արժեքավոր լինելու մասին: Նմանատիպ առնչություն ֆիրմաների համար հավանաբար գոյություն ունի ժամանակի որոշակի պահին: Քանի որ դրամական մեծ հոսք ունեցող ֆիրմաները, հավանական է, ունեն պահանջարկ վայելող արտադրանք կամ ցածր ծախսեր, ուստի մեծ շահագրգռվածություն են ցուցաբերում՝ ավելացնելու թողարկման ծավալները: Դրամական հոսքի և ընթացիկ շահութաբերության հավանական կոռելացվածության պատճառով ռեգրեսիոն հավասարման մեջ ներդրումների և դրամական հոսքի միջև նշանակալից կախվածություն կարող է լինել, անգամ եթե ֆինանսական շուկաները կատարյալ են:

Այս խնդիրն նվիրված են բազմաթիվ աշխատություններ, որտեղ համեմատվել են տարբեր տիպի ֆիրմաների ներդրումային վարքագծերը: Մասնավորապես՝ առաջարկվել է ֆիրմաները բաժանել երկու խմբի՝ մեկում ներառելով արտաքին միջոցների ձեռքբերման հետ կապված նշանակալից ծախսեր կատարողներին, մյուսում՝ հակառակ բնութագիր ունեցողներին: Ըստ այս տեսության՝ այդ կապը ավելի ուժեղ կլինի այն ֆիրմաներում, որոնք արտաքին ֆինանսավորման խնդիրներ ունեն: Միաժամանակ համարվում է, որ այդ երկու խմբերում դրամական հոսքի և ներդրումների միջև կախվածության աստիճանի տարբերությունից ելնելով, հնարավոր կլինի դատել ներդրումների համար ֆինանսական շուկայի կատարյալ լինելու կարևորության մասին:

Տեսության մեջ (Ֆազարի, Հաբարդ և Պետերսեն՝ 1988) ֆիրմաները երկու խմբի բաժանելու չափանիշներից մեկը շահույթից վճարվող շահաբաժինների մեծությունն է: Այն ֆիրմաները, որոնք վճարում են բարձր շահաբաժիններ, կարող են լրացուցիչ ներդրումներ կատարել՝ կրճատելով իրենց կողմից տրվող շահաբաժինները: Ի տարբերություն սրան, այն ֆիրմաները, որոնք վճարում են ցածր շահաբաժիններ, պետք է ապավինեն արտաքին ֆինանսավորմանը:

Այս երկու խմբերից յուրաքանչյուրի համար առանձին կատարվում է ռեգրեսիոն վերլուծություն՝ հատուկ ուշադրություն դարձնելով դրամական հոսքից ներդրումների կախվածությանը: Ստացված արդյունքները ցույց են տալիս, որ այդ կապը երկու դեպքում էլ բավականին նշանակալի է, սակայն վճարվող շահաբաժինների և շահույթի փոքր հարաբերակցությամբ բնութագրվող ֆիրմաների համար այն ավելի մեծ է: Այսպիսով, անգամ եթե բարձր շահաբաժիններով ֆիրմաների համար գնահատված արդյունքները վերագրվեն միայն դրամական հոսքի և ապագա շահութաբերության միջև գոյություն ունեցող հարաբերակցությանը, մյուս խմբի ձեռնարկությունների համար ստացված արդյունքները վկայում են, որ, այնուամենայնիվ, ֆինանսական շուկայի անկատարությունը մեծ ազդեցություն ունի ներդրումների վրա:

Կատարված հետազոտությունները (Գերտլեր և Գիլչրիստ՝ 1994) հաստատում են նաև, որ փոքր ֆիրմաները սովորաբար ավելի շատ խոչընդոտներ են ունենում արտաքին ֆինանսավորման հետ կապված, քան մեծ ձեռնարկությունները: Դիտարկվում են նաև մեծ և փոքր ֆիրմաների գույքի վիճակն ու վաճառքի վարքագիծը՝ պայմանավորված զսպող դրամավարկային քաղաքականությամբ: Նման պայմաններում փոքր ֆիրմաների վաճառքի, գույքի և կարճաժամկետ պարտքի ցուցանիշները անհավասարաչափ համամասնություններով են նվազում: Իսկ ահա մեծ ֆիրմաների վարկերը աճում են՝ ի տարբերություն փոքր ձեռնարկությունների փոխառությունների, որոնք կտրուկ նվազում են:

Այսպիսով, ներկայացվածից պարզ է դառնում, որ ֆինանսական շուկայի անկատարության խնդիրը կարևոր նշանակություն ունի ներդրումների համար:

1.8. Գնաճային անորոշություններ և դրա ազդեցությունը ներդրումների վրա

Չեփազոտությունները³ ցույց են տալիս, որ ներդրումների նվազումը սովորաբար ուղեկցվում է գնաճի բարձր մակարդակով: Այդ պատճառով որոշ տնտեսագետների կողմից առաջարկվել է այն տեսակետը, ըստ որի՝ գնաճի բարձր մակարդակը ոչ միայն դժվարացնում է դրա ապագա արժեքի կանխատեսումը, այլև մեծացնում է ներդրումների պլանավորման հետ կապված ռիսկը՝ այդպիսով նվազեցնելով այդ ուղղությամբ կատարվող ծախսերի մակարդակը: Այսպես, գնաճի բարձր մակարդակը կարող է ապագա արժեքի անորոշությունների պատճառ դառնալ, ինչն էլ, հնարավոր է՝ բացասաբար անդրադառնա ներդրումների վրա: Այստեղից կարելի է եզրակացնել, որ ներդրումները պայմանավորող գործոնների շարքում պետք է դիտարկվեն նաև գնաճային անորոշությունները:

Այսպիսով վարկած է առաջադրվում, ըստ որի՝ անորոշությունը, որն ուղեկցվում է գնաճի բարձր մակարդակով, խոչընդոտում է ներդրումների կատարմանը: Այս վարկածը ստուգելու համար անհրաժեշտ է գնաճային անորոշությունները ներառել ներդրումային վարքագիծը բնութագրող դասական մոդելում:

Ներդրումային որոշումների դեպքում ինչքան մեծ է կանխատեսվող շահույթի վերաբերյալ անորոշությունը, այնքան մեծ է շատ կամ քիչ ներդրելու հավանականությունը՝ ի տարբերություն այն մեծության, որն անհրաժեշտ կլիներ փաստացի շահույթին առավելագույն արժեք հաղորդելու համար: Ընդ որում, մեծածավալ ներդրումների հետ կապված ռիսկը գերազանցում է քիչ ներդրելու ռիսկը: Չեփազանց, հավանական է, որ ֆիրմաները մեծ անորոշության պարագայում ավելի քիչ ներդրումներ կկատարեն, քան անհրաժեշտ է շահույթի կանխատեսման տվյալ մակարդակի դեպքում:

Ներդրումների դասական մոդելում ներառված անորոշությունները կարելի է դիտարկել որպես արտադրության անուղղակի ծախս: Սա ենթադրում է, որ ապագա շահույթի հետ կապված անորոշությունը պետք է քանակապես արտահայտվի և հանվի կանխատեսվող շահույթից, որի արդյունքում այդ մեծությունը կլինի անորոշությամբ ճշգրտված: Մաթեմատիկորեն դա արտահայտվում է հետևյալ կերպ՝

$$\tilde{\pi} = E(\pi) - mVar(\pi)$$

որտեղ $\tilde{\pi}$ -ն անորոշությամբ ճշգրտված շահույթն է, $E(\pi)$ -ն՝ սպասվող շահույթը, $Var(\pi)$ -ն՝ շահույթի ցրվածքն է (դիսպերսիան), որը համարվում է անորոշության համապատասխան չափ: Ինչ վերաբերում է m գործակցին, ապա այն կարող է մեկնաբանվել որպես ռիսկի անուղղակի գին:

Քանի որ արտադրության միջոցներին և թողարկման գների առնչվող անորոշությունները սերտորեն փոխկապակցված են, ուստի ներդրումային որոշումներ կայացնելիս ընդհանուր գնաճը կարող է կիրառվել որպես անորոշության համապատասխան չափ: Այսպիսով, ներդրումների դասական մոդելի անորոշությամբ ճշգրտված տարբերակը սկզբնականից կտարբերվի նրանով, որ կընդգրկի փոփոխական,

³ *Stu Able, S., "Inflation Uncertainty, Investment Spending, and Fiscal Policy", 1980 հոդված:*

որը կարտահայտի գնաճային անորոշությունների աստիճանը: Ընդ որում, այս տրամաբանությամբ ստացվող մոդելի միակ առանձնահատկությունը կլինի միայն այն, որ բացի մնացած բոլոր փոխկապվածություններից, ներդրումները բացասականորեն են կախված լինում նաև գնաճի վերաբերյալ անորոշությունների աստիճանից: Մասնավորապես գնաճային անորոշություններն արտահայտվում են $Var(p) \cdot Q^2$ մեծության միջոցով, որտեղ p -ն և Q -ն, համապատասխանաբար՝ թողարկման գինն ու ծավալն են (մակրոտնտեսական մակարդակում՝ ՀՆԱ դեֆլատորը և իրական ՀՆԱ-ն):

Որպես ներդրումների վրա ազդող կարևոր գործոն՝ մոդելում գնաճային անորոշությունների ընդգրկումը բարձրացնում է դրա կանխատեսման որակը: Դա են վկայում անցկացված գործնական հետազոտությունները, ըստ որոնց, այս պարագայում, մոդելն ավելի լավ է մոտարկում փաստացի տվյալները:

Այստեղից, որպես հետևություն, բխում է, որ գնաճի մակարդակի նվազման արդյունքում, հավանաբար, կփոքրանա դրա հետ կապված անորոշությունը, որն էլ իր հերթին դրական ազդեցություն կունենա ներդրումների վրա:

ՀՀ-ում գնաճային անորոշություններն արտահայտող մեծության փոխարեն նպատակահարմար է դիտարկել անվանական տոկոսադրույքի փոփոխությունները: Դա պայմանավորված է հետևյալ հանգամանքներով: Անվանական տոկոսադրույքն ընդգրկում է ինչպես գնաճը, այնպես էլ իրական տոկոսադրույքը, որի տատանողականությունը կարելի է դիտարկել որպես ՀՆԱ վարքագծի փոփոխությունները մեկնաբանող մեծություն: Այսինքն՝ անորոշություններն արտահայտող մեծության տարրերը համարժեքորեն արտացոլվում են նաև անվանական տոկոսադրույքի մեջ: Հետևաբար՝ գնաճային անորոշությունների փոխարեն կարելի է դիտարկել անվանական տոկոսադրույքների փոփոխությունները:

2. ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆԻ ՆԵՐԴՐՈՂՆԵՐԻ ՎԱՐՔԱԳԾԻ ՓՈՐՁԱՌԱԿԱՆ ՎԵՐԼՈՒԾՈՒԹՅՈՒՆ

2.1. Տրեխի q հասկացության դիտարկումը ՀՀ պայմաններում

Ինչպես հայտնի է, Ջ. Տրեխնը սահմանել է q -ն որպես ֆիրմայի արժեքի հարաբերություն կապիտալի տեղաբաշխման ծախսին: Եթե q -ն մեծ է մեկից, ապա ֆիրմայի շուկայական արժեքը համեմատաբար բարձր է կապիտալի տեղաբաշխման ծախսից: Այդ դեպքում ֆիրմաները կարող են թողարկել բարձր գին ունեցող արժեթղթեր, որոնց դիմաց ստացված գումարը շատ ավելի կլինի, քան գործիքների և սարքավորումների ձեռքբերման ծախսերն են: Արդյունքում՝ ներդրումային ծախսերը կաճեն, քանի որ ֆիրմաները կարող են շատ արտադրական միջոցներ գնել՝ արժեթղթերի փոքր թողարկմամբ: Հակառակ դեպքում, երբ q -ն փոքր է մեկից, մոր ներդրումներ չեն կատարվի, քանի որ նրանց շուկայական արժեքը համեմատաբար ցածր է կապիտալի տեղաբաշխման ծախսից:

Հետևաբար, համարվում է, որ ներդրումները կախված պետք է լինեն միայն Տրեխի q -ից: Սակայն այս մոտեցումը կիրառելի է միայն կապիտալի զարգացած շուկաներ ունեցող երկրների համար: Չնայած այդ ամենին, հարաբերակցության տրամաբանությունն ու մեխանիզմները համընդհանուր բնույթ են կրում և բնորոշ են բոլոր երկրներին: Մասնավորապես Տրեխի q -ի հիմքում ընկած տնտեսական կապերն ու գործող մեխանիզմները փորձենք դիտարկել Հայաստանի Հանրապետության օրինակով: Մեր երկրում չկա զարգացած կապիտալի շուկա, ինչը դժվարացնում է Տրեխի q -ն որոշելը և դրա՝ որպես ներդրումները պայմանավորող գործոնի կիրառումը:

Տրեխի q -ի արտածման մաթեմատիկական հիմքը շահույթի ներկա արժեքի մաքսիմալացման խնդիրն է: Համաձայն այս մեթոդի՝ ֆիրմայի շահութաբերության նորմայի (շահույթի և ընդհանուր կապիտալի հարաբերություն) մակարդակի բարձրացմանը զուգընթաց, աճում է նաև Տրեխի q -ն, այսինքն՝ այս երկու մեծությունների միջև գոյություն ունի ուղիղ փոխկապվածություն: Մասնավորապես՝ երբ Տրեխի q -ն հավասար է մեկի, շահույթի նորման տվյալ մակրոմիջավայրում գտնվում է իր առավելագույն մակարդակի վրա, և ֆիրմաները խթաններ չեն ունենում ներդրումներ կատարելու համար: Հակառակ պատկերն է նկատվում, երբ այն մեծ է մեկից և, համապատասխանաբար, շահութաբերության նորման նույնպես բարձր է լինում իր նախորդ մակարդակից, որը հանգեցնում է ներդրումների իրականացմանը մինչև այն պահը, երբ շահույթի անվանական մեծությունը ստանա իր առավելագույն արժեքը: Արդյունքում՝ շահույթի

նորման կիջնի իր հավասարակշիռ մակարդակին, սակայն անվանական շահույթը կլինի ավելի բարձր, քան նախկինում էր: Կապիտալի շուկայի թերզարգացածության պայմաններում, երբ դժվարանում է Տոբինի q -ի որոշումը, ֆիրմաները ներդրումներ կատարելիս ուղղորդվում են շահութաբերության նորմայի մակարդակով: Այս իրավիճակը բնորոշ է նաև ՀՀ-ին: Նկատի ունենալով այս հանգամանքը՝ ներդրումների նկատմամբ տարբեր գործոնների ազդեցությունը կոփարկենք՝ հիմք ընդունելով շահութաբերության նորման, այլ ոչ թե Տոբինի q -ն:

Չամախառն պահանջարկ: Տնտեսությունում համախառն պահանջարկի աճը հանգեցնում է ֆիրմաների կողմից թողարկվող արտադրանքի և մատուցվող ծառայությունների նկատմամբ պահանջարկի աճի: Սրան ի պատասխան՝ ֆիրմաները կարող են տարբեր կերպ վարվել: Գների ճկունության դեպքում ֆիրման ուղղակի կարող է բարձրացնել գները: Իսկ երբ գները ճկուն չեն, ֆիրման կավելացնի արտադրության ծավալները, որն էլ կհանգեցնի չգործարկված հզորությունների և աշխատուժի ավելի ինտենսիվ ու արդյունավետ օգտագործման: Հնարավոր է նաև միջանկյալ տարբերակը, երբ ֆիրման կիրառում է այդ երկու միջոցները միաժամանակ: Բոլոր դիտարկված դեպքերում էլ պահանջարկի աճն առաջ է բերում շահույթի նորմայի բարձրացում: Ընդ որում, առաջին դեպքում դա տեղի է ունենում ի հաշիվ սահմանային եկամտի աճի, իսկ երկրորդ դեպքում՝ իրական արտադրողականության ավելացման: Երրորդ դեպքը համատեղում է նախորդ երկուսը: Ուրեմն, ինչպես արդեն նշվել է, շահույթի նորմայի բարձրացումը հանգեցնում է ներդրումների աճի: Չնայած այնուհետև շահույթի նորման կվերադառնա իր նախկին վիճակին, սակայն մակրոմիջավայրը կբնութագրվի կապիտալի պաշարի և պահանջարկի ավելի բարձր մակարդակով:

Այսպիսով, համախառն պահանջարկի փոփոխությունը ներդրումային վարքագծի վրա ազդող կարևոր գործոններից է, ուստի այդ երևույթը պայմանավորող մեծություններից մեկն էլ տնտեսաչափական (էկոնոմետրիկ) վերլուծությունում կներառվի որպես բացատրող փոփոխական:

Տոկոսադրույք: Ներդրումային վարքագիծը մեծապես կախված է տոկոսադրույքների փոփոխությունից: Մասնավորապես՝ տոկոսադրույքների նվազումը նպաստում է ֆիրմաների կողմից կատարվող ծախսերի կրճատմանը, որն էլ իր հերթին հանգեցնում է շահութաբերության նորմայի աճի: Պայմանավորված այս հանգամանքով՝ ներդրումները կաճեն, որի արդյունքում շահույթի նորման կրկին կհաստատվի իր նախկին մակարդակի վրա: Մակրոմիջավայրում դարձյալ կծնավորվի հավասարակշիռ վիճակ, սակայն արդեն այս անգամ՝ կապիտալի ավելի մեծ պաշարով:

Կապիտալի օգտագործման ծախս: Կապիտալի օգտագործման ծախսը, ինչպես նշվել է, պարզագույն դեպքում որոշվում է՝ $p(r + \delta)$, որտեղ p -ն՝ կապիտալի գինն է, իսկ r -ը և δ -ն, համապատասխանաբար՝ տոկոսադրույքն ու ամորտիզացիան են, և ներդրումները, ինչպես հայտնի է, բացասական կախվածության մեջ են գտնվում այս մեծությունից: Կապիտալի ծախսի մեկ բաղադրիչը՝ տոկոսադրույքը, առանձին դիտարկվել և ներառվում է ռեզրեսիոն հավասարման մեջ, այդ իսկ պատճառով դրանց միաժամանակյա ընդգրկումը կհանգեցնի մուլտիկոլինեարության խնդրին: Կապիտալի ամորտիզացիոն նորման մեր երկրի համար, ընդհանուր առմամբ, դժվար է միանշանակ որոշել, որպեսզի այն ներառվի տնտեսաչափական վերլուծությունում: Իսկ ինչ վերաբերում է կապիտալի գնման գնին, ապա դրան համարժեք մեզ հասանելի են միայն շինարարության և համախառն կուտակման գների ինդեքսները, որոնք, ինչպես ցույց են տալիս ուսումնասիրությունները, ՀՀ-ում ներդրումային վարքագծի վրա նշանակալի ազդեցություն չեն ունենում: Այդ պատճառով որպես գնային գործոն դիտարկել ենք ԱՄՆ-ի և Եվրոմիության՝ ՀՀ գործընկեր երկրների՝ ՍԳԻ-ի միջին կշռված մեծության և դրան համապատասխան ՀՀ դրամի փոխարժեքի արտադրյալը: Այս ցուցանիշի ընտրությունը պայմանավորված է այն հանգամանքով, որ ներդրումային ապրանքների մեջ գերակշիռ մաս են կազմում ներմուծված ապրանքները: Միաժամանակ, ներմուծված շրջանառու միջոցների գների փոփոխությունը նույնպես իր ազդեցությունն է ունենում ներդրումների վրա: Հետևաբար, դրանց գների թանկացումը հանգեցնում է ֆիրմայի շահութաբերության նորմայի նվազման: Այս նկատառումներից ելնելով՝ կարելի է պնդել, որ ներդրումների կախվածությունն այս ցուցանիշից պետք է լինի բացասական: Դա են վկայում ստորև ներկայացվող տնտեսաչափական արդյունքները:

Չարկաբյուջետային քաղաքականություն: Երկրում ներդրողների վարքագիծը մեծապես պայմանավորված է կառավարության կողմից վարվող հարկաբյուջետային քաղաքականությամբ: Մասնավորապես՝ տնտեսությունում ներդրումային վարքագիծը մեծ ազդեցություն է կրում դիսկրետ հարկաբյուջետային քաղաքականության ժամանակ, իսկ հակառակ դեպքում նրա փոփոխությունները հիմնականում պայմանավորված են լինում այլ գործոններով: Այս տեսանկյունից, համեմատաբար կայուն հարկաբյուջետային քաղաքականության պարագայում, ներդրողների վարքագծի ուսումնասիրությունը նպատակահարմար է կատարել՝ շեշտը դնելով այլ գործոնների վերլուծության վրա: Այս մոտեցումը կիրառելի է նաև ՀՀ համար՝

հաշվի առնելով այն հանգամանքը, որ մեր կողմից ուսումնասիրվող ժամանակահատվածում (1998 – 2006 թթ.) հարկաբյուջետային քաղաքականությունը մեծ փոփոխությունների չի ենթարկվել, ինչպես նաև այդ տարիներին, ասենք՝ հարկային բեռը և բյուջեի պակասուրդը ևս համեմատաբար կայուն մակարդակ են ունեցել:

Հաշվի առնելով այս ամենը՝ մեր կառուցած ռեգրեսիոն մոդելում ներառված չէ հարկաբյուջետային քաղաքականությունն արտահայտող որևէ փոփոխական, և ՀՀ-ում ներդրողների վարքագծի ուսումնասիրությունն իրականացվել է՝ ելնելով այլ գործոնների վերլուծությունից:

2.2. Ռեգրեսիոն մոդելի հատկորոշումը

Մինչ այժմ ներկայացվել են ներդրումային վարքագծի ուսումնասիրության տեսական դրույթները: Շատ տնտեսագիտական աշխատություններում տեսական մասը ներկայացնելուց հետո կատարվում է փորձառական վերլուծություն՝ ուսումնասիրելով ներկայացված դրույթների ազդեցության չափն ու նշանակալիությունը: Դա սովորաբար կատարվում է տնտեսաչափական վերլուծության միջոցով՝ գնահատելով ռեգրեսիոն մոդելներ: Ընդունելի համարելով նման մոտեցումը՝ կզննատես ենք ՀՀ տնտեսությունում կատարված մասնավոր ներդրումների վարքագիծը բացատրող ռեգրեսիոն մոդելը: Ընդ որում, որպես կախյալ փոփոխական, ընտրել ենք մասնավոր ներդրումները՝ պայմանավորված մի շարք հանգամանքներով: Ի տարբերություն մասնավոր ներդրումների՝ պետական ներդրումները հիմնականում իրականացվում են՝ հաշվի չառնելով շուկայական օրենքներն ու չիտապնդելով շահույթի մաքսիմալացման խնդիր: Այդ իսկ պատճառով դրանք չենք դիտարկում, քանի որ ելնում ենք այն ենթադրությունից, որ ներդրումները հետապնդում են միջոցներն առավելագույնս օպտիմալ օգտագործելու և շահույթ ստանալու նպատակ:

Տնտեսաչափական վերլուծության ժամանակ անչափ կարևորվում է փոփոխականների ընտրության հարցը՝ հատկորոշումը (specification), քանի որ պետք է հաշվի առնվեն տեսական դրույթները, Հայաստանի Հանրապետության առանձնահատկությունները, ինչպես նաև տարբեր փոփոխականների՝ ռեգրեսիոն մոդելում միաժամանակ օգտագործելու հնարավորությունը: Վերջին միտքը պարզաբանելով՝ նշենք, որ խոսքը մուլտիկոլինեարության, այսինքն՝ ռեգրեսիայում ընդգրկված փոփոխականների միջև հարաբերակցության (կոռելացման) մասին է: Դա էլ շատ դժգոհություն հանգեցնում է անկախ փոփոխականների՝ տեսությանը հակասող նշանների ստացմանը: Հաշվի առնելով այս ամենը՝ ռեգրեսիոն մոդելում կիրառվել են որոշակի փոփոխականներ:

Արդեն նշվել է, որ համախառն պահանջարկի փոփոխությունները մեծ ազդեցություն են ունենում ֆիրմաների ներդրումային վարքագծի վրա: Առաջին հայացքից, որպես համախառն պահանջարկի փոփոխությունները բնութագրող մեծություն, կարելի էր դիտարկել ՀՆԱ-ն: Սակայն վերջինիս և տոկոսադրույթի միջև առկա մեծ կոռելացիայի պատճառով՝ դրանց միաժամանակյա ընդգրկումը ռեգրեսիոն հավասարման մեջ հանգեցնում է անկախ փոփոխականներից մեկի նշանի սխալի (տոկոսադրույթի գործակիցը ստացվում է դրական): Այդ իսկ պատճառով ՀՆԱ-ի փոխարեն պետք էր դիտարկել այլ գործոն, որը նույնպես արտահայտեր համախառն պահանջարկի փոփոխությունները և, միաժամանակ, փոխկապվածության (մուլտիկոլինեարության) խնդիրներ չառաջացներ: Հաշվի առնելով այս հանգամանքը, ինչպես նաև Հայաստանի Հանրապետության տնտեսության առանձնահատկությունները՝ ՀՆԱ-ի փոխարեն, որպես բացատրող փոփոխական, դիտարկել ենք մասնավոր տրանսֆերտների և աշխատուժից եկամտի հանրագումարը (TR), որի ազդեցությունը ներդրումների վրա դրական է: Ռեգրեսիոն մոդելի մեջ ընդգրկված փոփոխականների՝ անգլերեն հապավումներով ներկայացման անհրաժեշտությունը թելադրված է Eviews 5.1 համակարգչային տնտեսաչափական փաթեթի կիրառմամբ (այսուհետ դրանք կնշվեն համապատասխան փոփոխականներին կից փակագծերում):

Հաջորդ կարևոր գործոնը, որը ներկայացվել է տեսական մասում, տոկոսադրույթն է (INT): Նկատի ունենալով, որ ուսումնասիրվող ժամանակահատվածում (1998 - 2006 թթ.) ՀՀ-ն գտնվել է ցածր գնաճային փուլում, և տնտեսավարող սուբյեկտներն իրենց ընթացիկ գործունեությունում առաջնորդվում են անվանական տոկոսադրույթով, որոշել ենք դիտարկել հենց այդ մեծությունը: Այստեղ հաշվի ենք առել նաև այն հանգամանքը, որ գնաճն արտահայտող ինդեքսները սեզոնայնություն են պարունակում, որի արդյունքում էլ այն առկա է լինում նաև իրական տոկոսադրույթում: Նշենք, որ, այնուամենայնիվ, ռեգրեսիոն հավասարման մեջ, որպես բացատրող փոփոխական, դիտարկել ենք նաև իրական տոկոսադրույթը և ստացել գրեթե համարժեք արդյունքներ: Հավելենք միայն, որ ռեգրեսիոն հավասարման մեջ, որպես անվանական տոկոսադրույթ, վերցրել ենք ձեռնարկություններին տրամադրված 15-ից մինչև 360 օր ժամկետայնությամբ վարկերի տասնորդական թվերով արտահայտված տոկոսադրույթները, որոնց ազդեցությունը ներդրումների վրա բացասական է:

Տեսական մասում նշվել է, որ որպես անորոշություններն արտահայտող գործոն ենք որոշել դիտարկել անվանական տոկոսադրույքի փոփոխությունները (VARINT): Իսկ դրանց շարքը ստանալու համար կատարել ենք հետևյալ հաջորդական քայլերը: Նախ՝ վերցրել ենք անվանական տոկոսադրույքի շարքի Tramo/Seats բազմաֆունկցիոնալ սեզոնային հարթման եղանակով ստացված տրենդը: Հաջորդ քայլում Hodrick-Prescott Filter հարթման մեթոդի միջոցով ստացել ենք դրա ցիկլային շարքը և վերցրել վերջինիս բաղադրիչների բացարձակ արժեքները, քանի որ տվյալ պարագայում մեզ հետաքրքրում է միայն տատանման չափը, որի ազդեցությունը մասնավոր ներդրումների վրա բացասական է:

Ռեգրեսիոն հավասարման մեջ, որպես անկախ փոփոխական, ներառված է նաև ԱՄՆ-ի և Եվրոմիության երկրների՝ դրամային արտահայտությամբ գների մակարդակը (PF): Հիշեցնենք, որ երբ այն, որպես բացատրող փոփոխական, ներառվում է մասնավոր ներդրումների վարքագիծը բնութագրող ռեգրեսիոն մոդելում, նրա գործակցի նշանը պետք է լինի բացասական:

Վերջապես, ռեգրեսիոն մոդելի մեջ ներառել ենք նաև կախյալ փոփոխականի՝ մասնավոր ներդրումների (PRINV) լազային արժեքը: Ընդ որում, այն ընդգրկված է «-4»-ով, որը մեր կողմից օգտագործված եռամսյակային տվյալների պարագայում կազմում է մեկ տարի: Այսինքն՝ մասնավոր ներդրումներն ուսումնասիրել ենք նաև դրանց՝ նախորդ տարվա համապատասխան ժամանակաշրջանի մեծությունից կախված: Որպես բացատրող փոփոխական՝ այս մեծության ընդգրկումը ռեգրեսիոն հավասարման մեջ, պայմանավորված է այն հանգամանքով, որ այն ինչ-որ չափով մոտարկում է ՀՀ տնտեսությունում առկա մասնավոր ներդրումների պաշարը: Նախկինում կատարված ներդրումները վկայում են նաև տնտեսությունում առկա բարենպաստ ներդրումային դաշտի մասին: Ավելացնենք նաև, որ ռեգրեսիոն հավասարման մեջ կախյալ փոփոխականի լազային արժեքների ընդգրկումը շատ ընդունված մոտեցում է ժամանակային շարքերի հետ աշխատելու պարագայում: Դրա պատճառն այն է, որ կախյալ փոփոխականի վարքագիծը մեծապես կախված է իր նախորդ արժեքներից: Այսպիսով՝ ամփոփելով ասվածը, ինչպես նաև հաշվի առնելով ՀՀ տնտեսական ներկա վիճակը, կարող ենք եզրակացնել, որ մասնավոր ներդրումների նախորդ արժեքները դրական ազդեցություն են ունենում իրենց ներկա մեծության վրա:

2.3. ՀՀ տնտեսությունում կատարված մասնավոր ներդրումների տնտեսաչափական վերլուծություն

ՀՀ-ում կատարված մասնավոր ներդրումներն ուսումնասիրել ենք 1998 թվականից մինչև 2006 թվականն ընկած ժամանակահատվածի եռամսյակային տվյալների հիման վրա: Ժամանակաշրջանի ընտրությունը պայմանավորվել է այն հանգամանքով, որ այդ տարիներին ՀՀ-ն բնութագրվում էր համեմատաբար կայուն տնտեսական իրավիճակով ու վիճակագրական տվյալների հավաքագրման ամբողջականությամբ ու համակարգվածությամբ: ՀՀ-ում հետազոտությունների համար առկա կարճ ժամանակային շարքերի պատճառով դիտարկել ենք եռամսյակային տվյալներ:

Քննարկվող մեծությունների միջև իրական ծավալային փոխկապվածությունները բացահայտելու համար պետք է կատարել վիճակագրական տվյալներից բաղկացած ժամանակային շարքերի ճշգրտում՝ համապատասխան գների ինդեքսների միջոցով: Մասնավորապես՝ ճշգրտել ենք PRINV և TR փոփոխականներին համապատասխանող ժամանակային շարքերը: ՀՀ-ում կատարված մասնավոր ներդրումների անվանական մեծություններն իրականի վերածելու համար նախ ստացել ենք գների ինդեքսի պահանջվող ժամանակային շարքը՝ համախառն կուտակումը հարաբերելով 1998 թվականի միջին տարեկան գներով նույն ցուցանիշին: Այնուհետև մասնավոր ներդրումների ժամանակային շարքի անդամները բաժանել ենք այդ գների ինդեքսի համապատասխան մեծությունների վրա՝ ստանալով իրական ցուցանիշներ: Նույն կերպ ենք վարվել նաև մասնավոր տրանսֆերտների և աշխատուժից եկամտի հանրագումարից բաղկացած ժամանակային շարքը ճշգրտելիս, միայն այն տարբերությամբ, որ, որպես գների ինդեքս, օգտագործել ենք ՀՆԱ դեֆլյատորը: Կատարված ձևափոխությունները և ստացված իրական մեծություններն ընդգծելու համար, փոփոխականների նշանակումներին ձախից ավելացրել ենք R տառը («real» անգլերեն բառից):

Փոփոխականները, նախքան ռեգրեսիոն վերլուծության մեջ կիրառելը, բնական հիմքով լոգարիթմել ենք՝ բացառությամբ տոկոսադրույքի ժամանակային շարքի: Դա ընդունված մոտեցում է տնտեսագիտության մեջ, որովհետև տարբեր մեծությունների միջև գոյություն ունեցող կախվածությունները սովորաբար ոչ գծային են, իսկ լոգարիթմական ձևափոխություններն օգնում են դրանք դարձնել գծային, որն ուսումնասիրման համար առավել մատչելի է: Տվյալների ժամանակային շարքերի՝ բնական հիմքով լոգարիթմումն ավելի համադրելի է դարձնում տարբեր մեծությունների չափողականությունները: Անհրաժեշտ է նշել նաև, որ ռեգրեսիոն հավասարումում լոգարիթմած անդամին համապատասխանող գործակիցը ներ-

կայացնում է կախյալ փոփոխականի առաձգականությունը՝ ըստ այդ մեծության: Տվյալների ժամանակային շարքերի նկատմամբ կիրառված բնական հիմքով լոգարիթմական գործողությունը մատնանշելու համար, մոդելում ընդգրկված փոփոխականներին համապատասխանող անգլերեն հապավմանը ձախից ավելացրել ենք L տառը:

Լոգարիթմելուց հետո կատարել ենք վիճակագրական տվյալների ժամանակային շարքերի սեզոնային հարթում՝ Eviews 5.1 տնտեսաչափական համակարգչային փաթեթի Tramo/Seats մեթոդի միջոցով, որն արտացոլում է փոփոխականների նշանակումներին ավելացված «_SA» հապավումը: Ավելացնենք, որ սեզոնային հարթում կատարելու անհրաժեշտություն չի եղել INT, VARINT և LPF փոփոխականներին համապատասխանող ժամանակային շարքերի համար: Բնականաբար, այդ ժամանակային շարքերի սեզոնային հարթումը կհանգեցնեք միայն շատ աննշան փոփոխության, որը, սակայն, կուղեկցվեր տվյալների փոփոխությամբ: Վիճակագրական տվյալներից բաղկացած ժամանակային շարքերի սեզոնային հարթումը հնարավորություն է տալիս տարբեր մեծությունների միջև բացահայտելու իրական փոխկապվածություններն ու բացառել ոչ ստացիոնարության տարրերից մեկը:

Այս գործողություններից հետո յուրաքանչյուր փոփոխականի համար Դիկի-Ֆուլերի ընդլայնված թեստի միջոցով ստուգվել է նրա ստացիոնարությունն ու պարզվել, որ դրանցից յուրաքանչյուրն էլ առաջին կարգի ինտեգրվող է: Հաշվի առնելով այս հանգամանքը՝ ստուգել ենք փոփոխականների միջև կոինտեգրման առկայությունը: Դա իրականացնելու համար օգտվել ենք տնտեսաչափական տեսության մեջ գոյություն ունեցող երկու մեթոդներից՝ ինչպես Էնգել-Գրանժերի մոտեցումից, այնպես էլ Յոհանսենի՝ կոինտեգրման թեստից (վերջինիս արդյունքները ներկայացված են Հավելված 1-ում): Երկու դեպքում էլ ստացել ենք, որ փոփոխականները կոինտեգրվող են, ուստի ռեգրեսիոն հավասարումը գնահատելու համար կարող ենք կիրառել փոքրագույն քառակուսիների եղանակը և ստանալ գործակիցների գերունակային գնահատականներ: Այս մոտեցումն առավել նախընտրելի է այն մեթոդից, երբ փոփոխականների նկատմամբ կիրառելով հաջորդական տարբերությունների ենթարկման գործողությունը, ստանում են ստացիոնար շարքեր ու դրանից հետո միայն օգտագործում փոքրագույն քառակուսիների եղանակը: Դա պայմանավորված է այն բանով, որ վերջին դեպքում տեղի է ունենում տեղեկատվության կորուստ, և ստացված արդյունքները դառնում են տնտեսագիտորեն դժվար մեկնաբանելի: Բացի այդ, անհրաժեշտ է նշել նաև, որ փոփոխականների կոինտեգրվածությունը վկայում է նրանց միջև գոյություն ունեցող երկարժամկետ կապի մասին:

Այսպիսով, հիմք ընդունելով այն հանգամանքը, որ փոփոխականները կոինտեգրվող են, դրանց նկատմամբ կիրառել ենք փոքրագույն քառակուսիների եղանակը՝ գնահատելով ռեգրեսիոն հավասարումը: Այն, ինչպես նաև դրա հետ կապված տնտեսաչափական արդյունքները ներկայացված են հավելված 2-ում: Նկատելի է, որ բոլոր բացատրող փոփոխականները 10 % նշանակալիության մակարդակով վիճակագրորեն նշանակալի են, և բոլորն էլ ունեն տնտեսագիտության տեսանկյունից ճիշտ նշաններ: Անկախ փոփոխականների լազերն ընտրված են այնպես, որ առավելագույնի հասցվի ինչպես այդ մոդելի միջոցով մասնավոր ներդրումները բացատրելու նրա որակը, այնպես էլ ռեգրեսիոնների վիճակագրական նշանակալիությունը: Միաժամանակ հաշվի է առնվել նաև տնտեսաչափական արդյունքների տնտեսագիտական մեկնաբանելիությունը, երբ որոշվել է բացատրող փոփոխականների լազային կառուցվածքը: Մասնավորապես՝ կախյալ և մեկ անկախ փոփոխականի լազային արժեքները կազմում են «-4», ինչը եռանյակային տվյալների պարագայում նշանակում է, որ մասնավոր ներդրումները կախված են իրենց և տոկոսադրույքի՝ նախորդ տարվա նույն ժամանակաշրջանի արժեքներից: Ռեգրեսիոն հավասարման մեջ ներառված է նաև կեղծ փոփոխական (dummy variable), որը, բացառությամբ 2000 թվականի առաջին եռամսյակի համար դրված մեկի, կազմված է զրոներից: Անհրաժեշտ է նշել, որ կախյալ և անկախ փոփոխականների միջև պատճառահետևանքային կապերը բացահայտելու համար կիրառվել է Գրանժերի համապատասխան վիճակագիրը (Granger causality test) և պարզվել, որ հիմնականում դրանց միջև գոյություն ունեն այդպիսի կախվածություններ (տես Հավելված 3):

Գնահատված ռեգրեսիոն հավասարման բարձր որակի մասին են վկայում երկու դետերմինացիայի գործակիցների՝ մեկին մոտ գտնվող արժեքները, ինչպես նաև ըստ ուսումնասիրվող ժամանակահատվածի՝ փաստացի և գնահատված տվյալների գրաֆիկական պատկերումը (տես Հավելված 4):

Ռեգրեսիոն հավասարման սխալների միջև կոռելացվածությունը պարզելու համար ճիշտ չի լինի այս դեպքում օգտվել Դարբին-Վաթսոնի վիճակագրից, քանի որ կախյալ փոփոխականի լազային արժեքն ընդգրկել ենք մեր կողմից ուսումնասիրվող մոդելի մեջ: Բացի այդ, դրա միջոցով կարելի է ստուգել սխալների միայն առաջին կարգի ավտոռեգրեսիոն պրոցեսը: Այդ պատճառով օգտվել ենք Eviews 5.1 տնտեսաչափական համակարգչային փաթեթում առկա Լյունգ-Բոքսի Q վիճակագրից (correlogram-Q-statistics) և Բրեշ-Փոդֆորեյի լագրանժյան բազմարկիչների թեստից (serial correlatoin LM test), որոնք զերծ են նման թերություններից: Դրանց օգտագործմամբ ստացված արդյունքները բերված են համապատաս-

խանաբար 5-րդ և 6-րդ հավելվածներում: Ինչպես վկայում են դրանց արդյունքները, ռեգրեսիոն մոդելի սխալների միջև չկա ոչ մի կարգի կոռելացվածություն:

Հաշվի առնելով, որ ռեգրեսիոն հավասարումը գնահատվել է փոքրագույն քառակուսիների եղանակով, սխալների տարացրիվությունը (հետերոսկեդաստիկությունը) ստուգելու համար կարող ենք օգտվել Վայթի թեստից: Այդ նպատակով կիրառել ենք Eviews-ում առկա այս թեստը (White's heteroskedasticity), որը ներկայացված է այնտեղ երկու տարբերակով, որոնցից մեկը ներառում է խաչադիր անդամներ (cross terms), իսկ մյուսը՝ ոչ: Հավելված 7-ում և 8-ում ներկայացված են այդ երկու տարբերակով ստացված արդյունքները, որոնք վկայում են ռեգրեսիոն մոդելի համացրիվության (հոմոսկեդաստիկության) մասին: Սրա հետ մեկտեղ, այս թեստն ընդհանրական ձևով հնարավորություն է տալիս նաև եզրակացնելու, որ մեր կողմից ռեգրեսիոն մոդելի՝ որպես գծային կախվածության դիտարկումն ու հատկորոշումը (specification) ճիշտ է:

Վերջապես histogram-normality test-ի միջոցով (տես Հավելված 9) պարզվել է նաև, որ սխալները նորմալ են բաշխված, ինչը թույլ է տալիս եզրակացնել, որ դրանք ոչ միայն կոռելացված չեն, այլև ավելի մանկախ են:

Այսպիսով, կատարված այս բոլոր թեստերի արդյունքները խոսում են հոգուտ ռեգրեսիոն հավասարման գնահատման համար մեր կողմից կիրառված փոքրագույն քառակուսիների եղանակի, ինչպես նաև դրա միջոցով ստացված տնտեսաչափական տեսանկյունից պատշաճ գնահատականների մասին:

Ստուգվել է նաև ստացված տնտեսաչափական արդյունքների կայունությունը (stability): Դրա համար օգտվել ենք դրանց կայունությունը ստուգող recursive residuals (տես Հավելված 10) ընդհանրական, ինչպես նաև գնահատված գործակիցներից յուրաքանչյուրի կայունությունը պարզող recursive coefficients (տես Հավելված 11) թեստերից: Վերջիններիս արդյունքներից էլ կարող ենք եզրակացնել, որ մեր կողմից ստացված գնահատականները, ընդհանուր առմամբ, կայուն են:

ԵԶՐԱԿԱՑՈՒԹՅՈՒՆ

Հետազոտությունը ցույց է տվել, որ ՀՀ տնտեսությունում կատարված մասնավոր ներդրումներին վերաբերող փորձառական արդյունքները համապատասխանում են տեսական դրույթներին: Ավելին, գնահատված տնտեսաչափական մոդելն ու դրա արդյունքների մեկնաբանումը հնարավորություն են տալիս գնահատելու այն դերը, որ յուրաքանչյուր գործոն անցյալում կարող էր ունենալ ՀՀ-ում կատարված մասնավոր ներդրումների ժամանակ: Պարզվել է նաև Կենտրոնական բանկի էական ազդեցությունը ՀՀ-ում ներդրողների վարքագծի վրա: Հետևաբար, աշխատանքում ներկայացված արդյունքները կարող են օգտակար լինել դրամավարկային քաղաքականություն իրականացնելիս:

Ռեգրեսիոն հավասարումում ընդգրկված փոփոխականների համեմատ, մասնավոր տրանսֆերտների ու աշխատուժից եկամտի վիճակագրական նշանակալիությունը և մեծ գործակիցը (դրա 1% իրական աճը հանգեցնում է մասնավոր իրական ներդրումների 0.61% աճի) վկայում են այն մասին, որ ՀՀ-ում մասնավոր ներդրումների կատարումն առավելապես պայմանավորված է այս գործոնով: Դրանով է բացատրվում նաև մասնավոր տրանսֆերտների մեծ ներգործությունը ՀՀ տնտեսական իրավիճակի վրա:

Գնահատված ռեգրեսիոն մոդելից բխում է, որ մեկ տարվա լազով անվանական տոկոսադրույքի 1%-ային կետ աճը 0.4%-ով նվազեցնում է ներդրումները: Այստեղից էլ կարելի է եզրակացնել, որ ՀՀ-ում տոկոսադրույքի փոխանցման ուղին թույլ է գործում:

Ըստ ստացված արդյունքների՝ դրամային արտահայտությամբ արտաքին գների 1% աճը նվազեցնում է մասնավոր իրական ներդրումները 0.34%-ով: Դա էլ վկայում է, որ ՀՀ-ում ներդրումային ապրանքների՝ հիմնականում ներկրման հետևանքով, դրանք բացասականորեն են կախված լինում արտերկրում ձևավորված գների մակարդակից:

Անցումային գործընթացի կառուցվածքային փոփոխություններն ու վիճակագրական տվյալները ներառող կարճ ժամանակային շարքերը բավականին բարդացնում են ՀՀ-ում ներդրողների վարքագծի փորձառական վերլուծությունը: Հետևաբար, փորձառական վերլուծության տնտեսաչափական գնահատման արդյունքները հետազայում կարելի է ճշգրտել:

Ամփոփելով նշենք, որ տնտեսության զարգացած ենթակառուցվածքները, պետական կառավարման արդյունավետ մեխանիզմը, կայուն իրավական դաշտն ու ճկուն սոցիալական համակարգը նույնպես անհրաժեշտ նախապայմաններ են երկրում ներդրումային միջավայրի ձևավորման համար:

Յոհանսենի կոինտեգրման թեստ

Date: 12/13/06 Time: 16:51

Sample (adjusted): 1998Q3 2006Q2

Included observations: 32 after adjustments

Trend assumption: Linear deterministic trend

Series: LRINV_SA LRTR_SA INT VARINT LPF

Lags interval (in first differences): 1 to 1

Unrestricted Cointegration Rank Test (Trace)

Hypothesized No. of CE(s)	Eigenvalue	Trace Statistic	0.05 Critical Value	Prob.**
None *	0.747704	83.24005	69.81889	0.0029
At most 1	0.531819	39.17116	47.85613	0.2535
At most 2	0.255595	14.88634	29.79707	0.7874
At most 3	0.155966	5.440904	15.49471	0.7604
At most 4	0.000465	0.014887	3.841466	0.9027

Trace test indicates 1 cointegrating eqn(s) at the 0.05 level

* denotes rejection of the hypothesis at the 0.05 level

**MacKinnon-Haug-Michelis (1999) p-values

Unrestricted Cointegration Rank Test (Maximum Eigenvalue)

Hypothesized No. of CE(s)	Eigenvalue	Max-Eigen Statistic	0.05 Critical Value	Prob.**
None *	0.747704	44.06889	33.87687	0.0022
At most 1	0.531819	24.28482	27.58434	0.1251
At most 2	0.255595	9.445437	21.13162	0.7950
At most 3	0.155966	5.426016	14.26460	0.6874
At most 4	0.000465	0.014887	3.841466	0.9027

Max-eigenvalue test indicates 1 cointegrating eqn(s) at the 0.05 level

* denotes rejection of the hypothesis at the 0.05 level

**MacKinnon-Haug-Michelis (1999) p-values

Գնահատված ռեգրեսիոն հավասարում

Dependent Variable: LRPRINV_SA

Method: Least Squares

Date: 12/13/06 Time: 12:26

Sample (adjusted): 1999Q1 2006Q2

Included observations: 30 after adjustments

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
C	1.956197	1.035433	1.889256	0.0715
LRPRINV_SA(-4)	0.416925	0.108179	3.854024	0.0008
LRTR_SA	0.609568	0.137960	4.418443	0.0002
INT(-4)	-0.397587	0.200467	-1.983299	0.0594
VARINT	-0.050216	0.012226	-4.107350	0.0004
LPF	-0.341815	0.195545	-1.748011	0.0938
DUMMY	0.328386	0.050164	6.546205	0.0000

R-squared	0.989946	Mean dependent var	10.78012
Adjusted R-squared	0.987324	S.D. dependent var	0.404488
S.E. of regression	0.045541	Akaike info criterion	-3.139441
Sum squared resid	0.047702	Schwarz criterion	-2.812495
Log likelihood	54.09161	F-statistic	377.4541
Durbin-Watson stat	2.323130	Prob(F-statistic)	0.000000

Գրանժերի վիճակագիր

Pairwise Granger Causality Tests
 Date: 03/13/07 Time: 10:48
 Sample: 1998Q1 2006Q4
 Lags: 2

Null Hypothesis:	Obs	F-Statistic	Probability
LRTR_SA does not Granger Cause LRINV_SA	34	8.74379	0.00107
LRINV_SA does not Granger Cause LRTR_SA		2.30805	0.11745

Pairwise Granger Causality Tests
 Date: 03/13/07 Time: 11:42
 Sample: 1998Q1 2006Q4
 Lags: 4

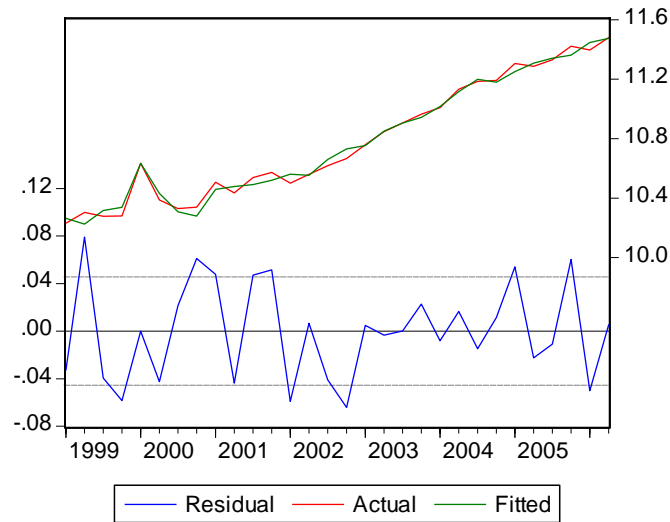
Null Hypothesis:	Obs	F-Statistic	Probability
INT does not Granger Cause LRPRINV_SA	31	4.17489	0.01152
LRPRINV_SA does not Granger Cause INT		1.04649	0.40603

Pairwise Granger Causality Tests
 Date: 03/13/07 Time: 11:45
 Sample: 1998Q1 2006Q4
 Lags: 8

Null Hypothesis:	Obs	F-Statistic	Probability
LPF does not Granger Cause LRPRINV_SA	26	8.52432	0.00209
LRPRINV_SA does not Granger Cause LPF		0.96404	0.51518

Փաստացի և գնահատված տվյալների գրաֆիկական պատկերը

Լյունգ - Բոքսի Q վիճակագիր

Date: 12/13/06 Time: 17:03

Sample: 1999Q1 2006Q2

Included observations: 30

Autocorrelation	Partial Correlation	AC	PAC	Q-Stat	Prob	
. * .	. * .	1	-0.173	-0.173	0.9917	0.319
. * .	. * .	2	-0.148	-0.184	1.7438	0.418
. ** .	. ** .	3	0.307	0.261	5.0871	0.166
. ** .	. ** .	4	-0.304	-0.263	8.5032	0.075
. * .	. * .	5	-0.154	-0.176	9.4127	0.094
. * .	. * .	6	0.070	-0.151	9.6087	0.142
. * .	. .	7	-0.114	-0.033	10.147	0.180
. ** .	. *** .	8	-0.225	-0.332	12.364	0.136
. .	. ** .	9	0.031	-0.219	12.407	0.191
. * .	. .	10	0.139	-0.013	13.339	0.205
. .	. .	11	-0.027	0.021	13.377	0.269
. .	. ** .	12	0.023	-0.190	13.405	0.340
. * .	. * .	13	0.117	-0.152	14.177	0.361
. .	. * .	14	-0.020	-0.061	14.200	0.435
. * .	. ** .	15	-0.108	-0.199	14.950	0.455
. * .	. * .	16	0.149	-0.109	16.472	0.421

Բրեշ - Գոդֆրեյի լագրանժյան բազմարկիչների թեստ

Breusch-Godfrey Serial Correlation LM Test:

F-statistic	1.629369	Prob. F(2,21)	0.219880
Obs*R-squared	4.029977	Prob. Chi-Square(2)	0.133322

Test Equation:

Dependent Variable: RESID

Method: Least Squares

Date: 12/13/06 Time: 17:04

Sample: 1999Q1 2006Q2

Included observations: 30

Presample missing value lagged residuals set to zero.

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
C	-0.052245	1.008930	-0.051783	0.9592
LRPRINV_SA(-4)	0.143002	0.131819	1.084835	0.2903
LRTR_SA	-0.173361	0.165221	-1.049270	0.3060
INT(-4)	-0.147215	0.211548	-0.695892	0.4941
VARINT	-0.002581	0.012005	-0.214991	0.8318
LPF	0.071324	0.194812	0.366115	0.7179
DUMMY	-0.026818	0.051059	-0.525244	0.6049
RESID(-1)	-0.430301	0.269102	-1.599025	0.1248
RESID(-2)	-0.404119	0.267238	-1.512208	0.1454

R-squared	0.134333	Mean dependent var	-1.49E-15
Adjusted R-squared	-0.195445	S.D. dependent var	0.040557
S.E. of regression	0.044344	Akaike info criterion	-3.150362
Sum squared resid	0.041294	Schwarz criterion	-2.730003
Log likelihood	56.25543	F-statistic	0.407342
Durbin-Watson stat	1.866864	Prob(F-statistic)	0.903659

Վալթի տարացրիվության թեստ (խաչադիր անդամներով)

White Heteroskedasticity Test:

F-statistic	1.363528	Prob. F(21,8)	0.338455
Obs*R-squared	23.44873	Prob. Chi-Square(21)	0.320528

Test Equation:
 Dependent Variable: RESID^2
 Method: Least Squares
 Date: 12/13/06 Time: 17:06
 Sample: 1999Q1 2006Q2
 Included observations: 30
 Collinear test regressors dropped from specification

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
C	0.586927	7.741321	0.075817	0.9414
LRPRINV_SA(-4)	-0.182905	0.967855	-0.188980	0.8548
LRPRINV_SA(-4)^2	-8.28E-05	0.065691	-0.001260	0.9990
LRPRINV_SA(-4)*LRTR_SA	-0.048795	0.164103	-0.297343	0.7738
LRPRINV_SA(-4)*INT(-4)	-0.198880	0.199153	-0.998628	0.3472
LRPRINV_SA(-4)*VARINT	0.016876	0.018681	0.903352	0.3927
LRPRINV_SA(-4)*LPF	0.147675	0.206693	0.714465	0.4953
LRPRINV_SA(-4)*DUMMY	-0.000425	0.000273	-1.560280	0.1573
LRTR_SA	0.458979	1.191608	0.385176	0.7101
LRTR_SA^2	0.027541	0.106232	0.259257	0.8020
LRTR_SA*INT(-4)	-0.143728	0.220730	-0.651148	0.5332
LRTR_SA*VARINT	-0.003557	0.020577	-0.172850	0.8671
LRTR_SA*LPF	-0.096867	0.257751	-0.375818	0.7168
INT(-4)	3.196951	2.337541	1.367655	0.2086
INT(-4)^2	-0.350763	0.298394	-1.175503	0.2736
INT(-4)*VARINT	0.006478	0.016468	0.393364	0.7043
INT(-4)*LPF	0.105050	0.317705	0.330652	0.7494
VARINT	-0.135276	0.165210	-0.818813	0.4366
VARINT^2	-0.000191	0.000781	-0.243971	0.8134
VARINT*LPF	-0.001179	0.035523	-0.033195	0.9743
LPF	-0.942649	2.760376	-0.341493	0.7415
LPF^2	0.036045	0.271944	0.132545	0.8978
R-squared	0.781624	Mean dependent var		0.001590
Adjusted R-squared	0.208388	S.D. dependent var		0.001638
S.E. of regression	0.001457	Akaike info criterion		-10.07970
Sum squared resid	1.70E-05	Schwarz criterion		-9.052155
Log likelihood	173.1955	F-statistic		1.363528
Durbin-Watson stat	2.615410	Prob(F-statistic)		0.338455

Վայթի տարահղիվության թեստ (առանց խաչադիր անդամների)

White Heteroskedasticity Test:

F-statistic	1.265345	Prob. F(11,18)	0.317477
Obs*R-squared	13.08207	Prob. Chi-Square(11)	0.287995

Test Equation:

Dependent Variable: RESID^2

Method: Least Squares

Date: 12/13/06 Time: 17:08

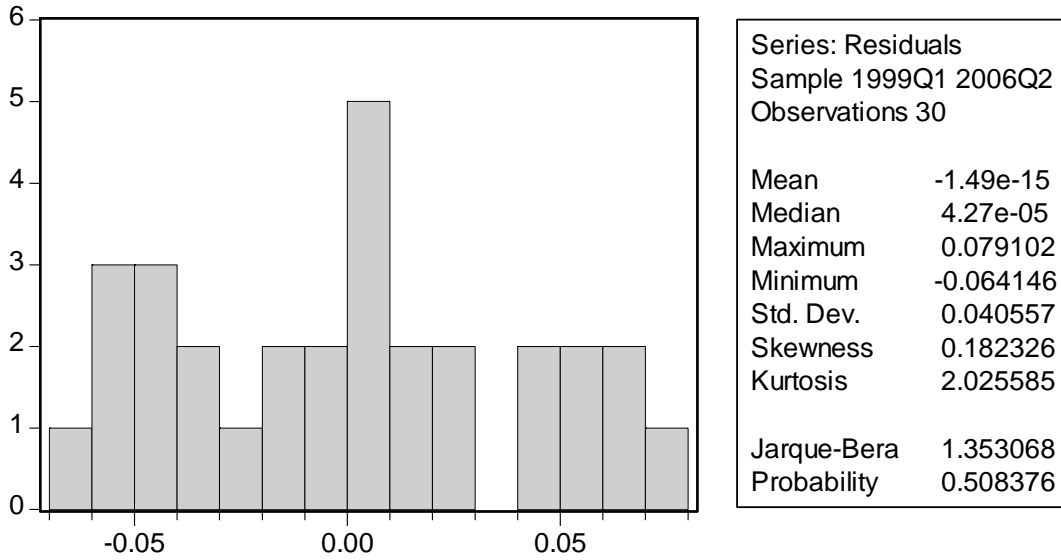
Sample: 1999Q1 2006Q2

Included observations: 30

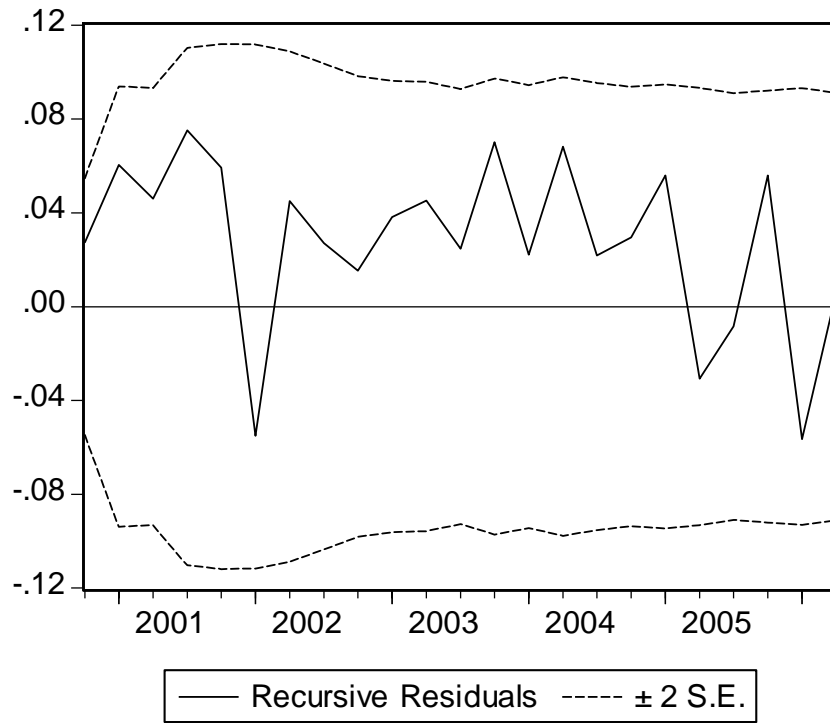
Collinear test regressors dropped from specification

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
C	0.720988	1.841535	0.391515	0.7000
LRPRINV_SA(-4)	0.098593	0.177507	0.555430	0.5854
LRPRINV_SA(-4)^2	-0.004761	0.008410	-0.566120	0.5783
LRTR_SA	-0.379986	0.216524	-1.754934	0.0963
LRTR_SA^2	0.018486	0.010618	1.741037	0.0987
INT(-4)	-0.022895	0.058315	-0.392604	0.6992
INT(-4)^2	0.008489	0.075428	0.112547	0.9116
VARINT	0.001408	0.001964	0.717001	0.4826
VARINT^2	-0.000240	0.000585	-0.410982	0.6859
LPF	0.301440	0.651688	0.462552	0.6492
LPF^2	-0.031293	0.067355	-0.464590	0.6478
DUMMY	-0.002807	0.001861	-1.508589	0.1488
R-squared	0.436069	Mean dependent var		0.001590
Adjusted R-squared	0.091444	S.D. dependent var		0.001638
S.E. of regression	0.001561	Akaike info criterion		-9.797652
Sum squared resid	4.39E-05	Schwarz criterion		-9.237173
Log likelihood	158.9648	F-statistic		1.265345
Durbin-Watson stat	2.466445	Prob(F-statistic)		0.317477

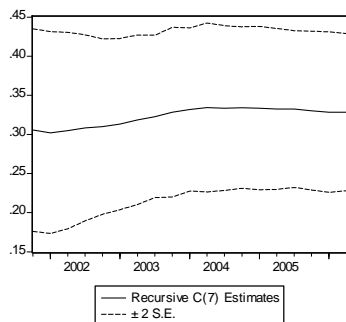
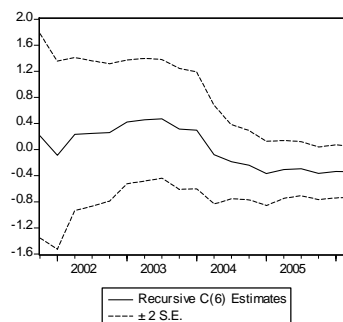
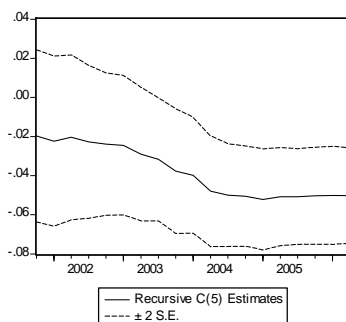
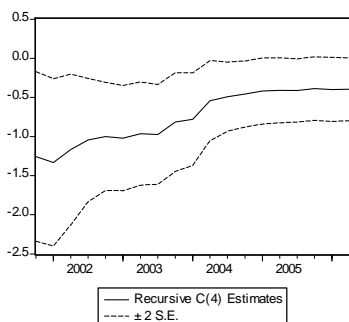
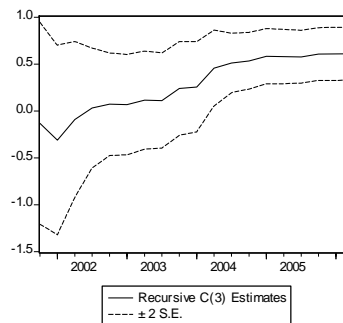
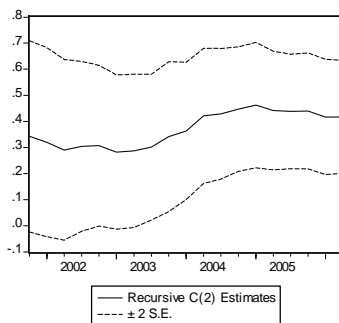
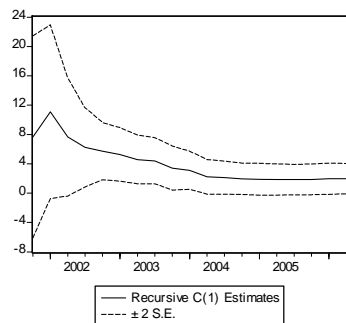
Հիստոգրամ – նորմալության թեստ

Ռեկուրսիվ մնացորդների թեստ

Ռեկուրսիվ գործակիցների թեստ

Οργανογραφία της οικονομολογίας

1. Abel, Andrew B., and Eberly, Janice C., «A Unified Model of Investment under Uncertainty», *American Economic Review* 84, 1994, pages 1369-1384
2. Able S., «Inflation Uncertainty, Investment Spending, and Fiscal Policy», *Federal Reserve Bank of Kansas City, Economic Review* • February 1980, pages 3-9.
3. Diamond, Douglas W., «Financial Intermediation and Delegated Monitoring», *Review of Economic Studies* 51, 1984, pages 393-414.
4. Driscoll J., «Lecture Notes in Macroeconomics», Brown University and NBER, December 3, 2001, pages 87-91.
5. Enders W., «Applied Econometric Time Series», Iowa State University, 1995, pages 355-400.
6. Fazzari, Steven M., Hubbard, R. Glenn, and Petersen, Bruce C., «Financing Constraints and Corporate Investment», *Brookings Papers on Economic Activity*, no. 1, 1988, pages 141-195.
7. Geltler, Mark, and Gilchrist, Simon, «Monetary Policy, Business Cycles, and the Behavior of Small Manufacturing Firms», *Quarterly Journal of Economics* 109, 1994, pages 309-340.
8. Jonston J., DiNardo J., «Econometric Methods», Fourth edition, McGraw-Hill, 1997.
9. Mussa, Michael L., «External and Internal Adjustment Costs and the Theory of Aggregate and Firm Investment», *Economica* 44, 1977, pages 163-178.
10. Romer D., «Advanced Macroeconomics» , Second edition, University of California, Berkley, 2001, pages 367-405.

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ
ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ
ԿԵՆՏՐՈՆԱԿԱՆ ԲԱՆԿԻ
ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹՅՈՒՆ

•

ՀՀ
ԿԵՆՏՐՈՆԱԿԱՆ
ԲԱՆԿ

Երևան 10,
Վ. Սարգսյան փող. 6
<http://www.cba.am>

•

Չափսը՝ 60 x 84 1/8:
17.21 պայմ. տպ. մամուլ:
Տպաքանակ՝ 120: